

Nagyjából minden, amit Isten a felszabadult emberi szellemnek ígért, be is következett a legfelszabadultabb szellemek révén, és be is piszkolódott a XIX. századra. Még az utórezgések, mint Óz, a csodák csodája is olyan elképesztő hűséggel követték a szantorini, herculaneumi lobbanásokat, hogy azok is beleférnek az összefüggő, a mesebeli lázadásokba. Talán a vízözönnel kezdődően. Hatalmas vihar tombolt tehát közben, amilyent csak valami híres költő tudna leírni. De mindez semmi volt ahhoz képest, ami jött... Vagy mégsem? Igen, a száguldó zavarodottság nem tudott csillapulni, miközben keletkeztek a művek, a motívumok, a címek, a diszciplínák, a műfajok és műformák. Minden: ami lett, ami kifacsarodott, mint a fanyűvők keze nyomán az óserdők, és minden ami elvált egymástól, mint egy szimpla hasonlatban, a János vitézben (mint ágtól a levél) – egyszerre történt. Szimultán történt a Kínai Nagy Fal kikanyarodása kígyóvá a hegyormokon, és vele együtt a nyelvek kifacsarodása egymás fonadékából. Mindezeknek hol egyik mintája hasadt az egekből, mint a Babel tornya féle felbomló eredeti egység, hol az eredeti egység ellen törő differenciálódás. És mind a kettő jól volt, ahogy látta az Úr: nagyonis beleillett a terveibe. De mi történik, amióta már az Úr neve sem világos? Annyi a jeles és annyi a széltoló itt körül. Klapka, de nem a 48-49-es szabadsághős! Maszarik, Benes és Mások! Egy Georges Hemmingway nevű „alapítványtevő” (Sic!) is felbukkan. Ez több mint hogy valaki Habsburg vagy Árpádházy? És honnan ezen elágazások? Talán Karinthytól származnak. Cukros bácsit még egy parlamentbe is be lehet protezsálni. Kolumbusz mára már legfennebb hadnagy, de vág az esze legalább. Mára már a jó római katona is csak attól híres, hogy leszúrta Archimédész bácsit. Igen, savas esők viharai meghagyták a maguk nyomát. Hol is? Hát a falainkon és a lapjainkon. Aranyló oldalainkon és kiolvashatatlan korai templomainkon. Erről is, arról is csak leolvas valaki valamit és hozzáolvassa (vagy levonja, leválasztja) arról, ami végleges. Végleges: ott lenni egy-egy pillanatra, ahol minden megmarad. Onnan nézni szerte szét. Nyári vihar jön, örülhetnek a Benjamin bácsik, a Franklinok, meg a Négy évszak is engedelmeskedik, a Vivaldi e dallamosan leömlő időkkel. Valamennyi érzékszervem vidám csatorna. Ők nevelték azzá.

Lászlóffy Aladár

NAPÚT

Irodalom, művészet,
környezet

IX. évfolyam 6. szám

Kiadja a Cédrus Művészeti Alapítvány megbízásából a Napkút Kiadó Kft. Megjelenik évente tízszer.

Főszerkesztő: **Szondi György**. Szerkesztik: **Bába Szilvia** (művelődés), **Balázs Géza** (nyelvművelés),

Bognár Antal (próza), **Elek Szilvia** (zene), **Király Farkas** (vers), **Kovács Ildikó** (szöveggyűjtés),

Sebeők János (környezet), **Szondi Bence** (törtélem), **Vincze Ferenc** (műbírálat), **Wehner Tibor** (művészet).

Szerkesztőségvezető: **Molnár Noémi**. Terjesztés: **Németh Lóránt**.

Napút-kör: **Csűrös Miklós, Gráfik Imre, Hankiss Elemér, Dr. Koncez Gábor, Kosáry Domokos,**

Lászlóffy Aladár, Radnóti Zsuzsa, Sánta Ferenc, Schwajda György, Konrad SutarSKI.

(tiszteltetbeli konzulensek). • Alapította: **Masszi Péter**. Lapterv: **Gosztola Gábor**.

Szerkesztőség: 1014 Budapest, Szentháromság tér 6. III. em. 16. • Telefon/fax: (1) 225-3474

E-mail: napkut@gmail.com • Honlap: www.napkut.hu

Nyomdai kivitelezés: Érdi Rózsa Nyomda. Terjeszti a Hírker Rt. és az NH Rt.

ISSN: 1419-4082

Onnan nézek szerteszét 5.

(Lászlóffy Aladár rovata) borítóbelső

Előter

Szócs Géza: Kiválóságok búvópataka 3

Messik Miklós: A rózsás szent nyomában 5

Hörccsik Richárd: Pataki bölcső 14

Bánki Éva: A lovag meséje 23

Lászlóffy Csaba versciklusa 26

Makkai-Kiss Móra: Haj Kicsi

Asszonyballadás megkövülése 28

Basa Viktor: Jeanne D'Arc; Magdolna 31

Géczi János: Virágok csodajegye 33

Dr. Török József: Két életszentség üzenete . . 45

Jankovics Marcell: Boldogasszony, anyánk . . 47

Szavár

Balázs Géza: Szentek – nevek 53

Tárlat

Wehner Tibor: A festett üvegablakokról 56

Horváth Mária, Lantos Györgyi

és L. Szabó Erzsébet alkotásai

(a színes mellékleten)

Hangszóló

Elek Szilvia: „Szent magyaroknak

tiszta lelkét nézzed” 57

Mustra

Kiss Judit Ágnes: Csalános Jóska 61

Deák Zsuzsanna: Sandu 67

Kovács László verse 71

Cseh Katalin: Az özvegy 72

Dudás Petra versei 73

Koppány Péter: A Küldetés 74

Takács István Krisztián: a szamosnál 77

Balogh Ildikó: Manga bor 82

Hetedhét

Mark Szergejevics Haritonov:

Hetvennel visszapergetve

(Manchin Júlia és Hetényi Zsuzsa fordítása) 85

Peter Stamm: Agnes

(Vincze Ferenc fordítása) 88

Philip Larkin: Régi szerelmes dalok

(Fúri Mária fordítása) 93

Ekaterina Joszifova: Otthon, majdnem
(Szondi György fordítása) 94

Ioan Buteanu: Egy lazább sóhaj
(Király Farkas fordítása) 96

John Fuller: A szobrász
(Dörgő Tibor fordítása) 98

Wolfgang Amadeus Mozart: Requiem
(Szöllősi Mátyás fordítása) 100

Erika Burkart: Őszi rege; Orpheus 107

Maria Lutz-Gantenbein: Fagyország; Árnymag;
Szentivánéj (Cseh Károly fordítása) . . . 108

Mihail Rendzsov: Zsoltárok
(Hász Magdolna fordítása) 110

Jona Wollach: * * *; Jonatán 112

Jehuda Amihaj: Az asszonyoknak írt versek . . 113

Hanoch Levin: A sakkjátszma
(Somos Csilla fordítása) 114

Rose Ausländer: Jeruzsálem; Megtalálni I.
(Árvay Zsófia fordítása) 115

Peter Carey: Disputa az unikornisokkal
(Csák Gyula fordítása) 116

Michel Onfray: A végzet asszonyának elmélete
(Romhányi Török Gábor fordítása) 121

Ablak

Lászlóffy Csaba: Fehér csontunk,
hült porunk?... Egy frászt! 127

G. Komoróczy Emőke: „Nem foghat azon
semmi átok, kit az Isten keresztre vet”
(Koppány Zsolt: Feltámadás és élet...) . . 131

Szörényi László: „A fa nem elégszik meg
azzal, hogy fa legyen” (Németh Péter
Mikola: Mysterium carnale) 139

Dobás Kata: A Hely ereje
(Békés Pál: Csikágó) 142

Pénzes sarok

Szlanka András: Pestszenterzsébet
pénzintézeti dokumentumai hátsó borítóbelső

Illusztráció: a Magyar Emlékekért a Világban
Közhasznú Egyesület tagjainak felvételei
. 25, 44, 46, 52, 71

Melléklet

Káva Téka - Napút-füzetek 16.

Ébert Tibor: A tábla (Színpadi játék két részben)

NAPÚT

Irodalom, művészet,
környezet

IX. évfolyam 6. szám

Égi jegyesség

E számunk három képzőművész vendége Horváth Mária, Lantos Györgyi és L. Szabó Erzsébet.

Horváth Mária (1974) főként monumentális, festett, ólmozott üvegképeket készít templomokba, középületekbe. Üvegképek rekonstrukciójával, restaurálásával is foglalkozik.

Lantos Györgyi (1953) szobrász, üvegművész festett üveglakalai kurióznak számítanak. Számos portréja látható Magyarország közterein. Egyik főműve a csongrádi második világháborús emlékmű [Máté Istvánal, Tóth Bélával].

L. Szabó Erzsébet (1935) üvegművészeti munkásságának jelentős területe az üveg belsőépítészeti alkalmazása. 1990 óta üvegfestéssel is foglalkozik.